

PERSEUS' KAMP MOD CETUS

Oraklets profeti

For længe siden tog kongen af Argos til byen Delfi. I Delfi boede der nemlig en helt særlig kvinde. Hun hed Pythia. Pythia var præstinde i Apollons tempel, og hun kunne fortælle, hvad der skulle ske i fremtiden. Kongen af Argos var nysgerig. Han ville gerne vide, hvordan hans liv ville blive. Om han ville få mere magt? Vinde flere krige? Måske endda få endnu mere guld? Men Pythia så hverken rigdom eller storhed. I stedet så hun, hvordan kongen skulle dø. Og det var ikke kønt. Kongens eget barnebarn skulle en dag dræbe ham.

Da kongen hørte dette, blev han rædselsslagen og låste sin eneste datter, Danae, inde i et kammer af bronze. "Hvis Danae er låst inde, kan ingen mænd få øje på hende og så kan hun ikke blive gravid," tænkte han og følte sig meget klog.

Men Olympens guder er nysgerrige. Og selvom Danae var gemt godt af vejen, fik guden Zeus alligevel øje på hende, og han blev vanvittigt forelsket. Kongen af Argos troede måske nok, at han havde været snedig, men ingen låse kan holde en gud ude. Og slet ikke en forelsket gud. Zeus forvandlede sig til regndråber og sneg sig på den måde ind til Danae, der også blev forelsket i ham. Sammen fik de en lille søn, som de kaldte Perseus.

Da den gamle konge hørte babygråd fra det aflåste kammer, blev han skræmt fra vid og sans.

"Vagter! Gå op i min datters kammer. Lås hende og hendes hylende barn inde i en kiste. Og smid den så i havet," beordrede han. Kongen håbede, at Danae og Perseus ville drukne, så Pythias profeti ikke ville gå i opfyldelse.

På fiskerens ø

Zeus så, hvad kongen havde gjort og bad sin bror, havguden Poseidon, om at gøre havet stille og passe på de to i kisten. Straks lagde alle bølger sig, og efter et par dage skyllede Danae og hendes lille søn op på en fremmed ø. En fisker fandt dem på strandbredden og tilbød dem, at de kunne bo i sikkerhed hos ham.

Mange år gik og Perseus voksede op i fiskerens hus og blev en prægtig ung mand. Øens konge havde et godt øje til Danae og ønskede at gifte sig med hende. Men Danae afviste ham gang på gang. Hun ville ikke giftes. Hverken med kongen eller nogen anden, for hun elskede stadig Zeus.

"Det skal hun få betalt. Sådan en gås," skumlede kongen og satte sig tænksomt på sin trone. Kort efter inviterede han Perseus op på slottet.

"Hvad siger du til at komme lidt væk fra fiskerhytten?" spurgte kongen den unge Perseus.

"Det ville være herligt med et lille eventyr," svarede Perseus forventningsfuldt. "Hvad har du i tankerne, min konge?"

"Jeg har en opgave, som ingen mand tidligere har klaret. Men du er stærk og snar-rådig," smiskede kongen. "Du kan nok klare opgaven."

"Selvfølgelig kan jeg det," sagde Perseus selvsikkert. "Sig mig hvad opgaven er. Så tager jeg afsted med det samme."

Kongen smilede over, at hans list virkede. "Du skal rejse langt bort til en hule. Her bor Medusa, og det er hende du skal slå ihjel."

Kongen undlod at fortælle Perseus, at Medusa var et fælt uhyre med hår af slanger, og enhver, der kiggede på hendes ansigt, ville blive forvandlet til sten. Han var helt sikker på, at Perseus umuligt kunne overleve mødet med Medusa. Han ville dø, som så mange mænd før ham.

Kampen mod Medusa

Hvad øens konge ikke vidste var, at Perseus var elsket af guderne. Flere ønskede at hjælpe ham i kampen mod Medusa. Så kunne han nemlig vise, hvor stærk og modig han var - og den slags elsker guderne.

Inden Perseus tog afsted, gav guderne ham nogle særlig gaver, som kunne hjælpe ham på hans rejse. Gudinden Athene, gav Perseus et spejl af poleret bronze. Hun gav ham også en hjelm fra dødsguden Hades, som kunne gøre den, der bar den, usynlig. Og guden Hermes gav Perseus et buet sværd og et par sandaler med vinger, der fik den, der bar dem til at flyve.

"Tag nu afsted. Vær klog og modig, når du møder Medusa," sagde Athene.

"Selvfølgelig," svarede Perseus kækt, mens han tog sandalerne fra Hermes på. Så pakkede han gaverne fra Athene ned i en sæk, som han kastede over skulderen.

"Vi ses!" råbte han og fløj afsted.

Langt inde i en skummel hule fandt Perseus Medusa. Han tog usynlighedshjelman på og sneg sig nærmere. For at undgå at se direkte på hendes ansigt, og dermed blive forvandlet til sten, nærmede han sig Medusa ved at kigge på hendes spejlbillede i bronzespejlet. Da han var helt tæt på hende, hævdede han sit buede sværd og huggede hovedet af troldjvimden.

"Ha! Jeg sagde jo, at jeg kunne klare den opgave. Så let som at klø sig i nakken," jublede Perseus, mens han puttede Medusas hoved i sin sæk.

Andromeda og kampen mod Cetus

På hjemturen fik Perseus pludselig øje på en smuk ung kvinde, der stod lænket til en klippe ude midt i havet.

"Min skønne. Hvad gør du her helt alene? Hvem har dog lænket dig til klippen?" spurgte Perseus.

"Mine forældre har bundet mig her, for at formilde Poseidons vrede. Flygt! For Poseidons fæle uhyre Cetus er på vej," græd den smukke kvinde.

"Sig mig dit navn, så skal jeg befri dig fra både klippen og Cetus!" råbte Perseus, mens han trak sit sværd.

"Andromeda er mit navn. Og jeg er datter af Etiopiens konge og dronning," svarede kvinden mens hun græd af rædsel. Hun vidste, at Cetus snart ville æde hende.

Andromedas forældre havde ikke lænket hende til klippen, fordi de ville af med hende. Tværtimod! Sagen var, at Andromedas mor, dronningen af Etiopien, havde pralet lige lovligt meget af Andromedas skønhed. Hun hævdede endda, at Andromeda var smukkere end havets nymfer.

Dette praleri gjorde nymferne så rasende, at de klagede til havguden Poseidon. Poseidon, der havde et heftigt temperament råbte, at sådan et praleri var en hån mod hans nymfer. Han ville derfor straks slippe sit uhyre, den vældige Cetus, løs. Cetus var frygtet af alle. Det skete alt for ofte, at uhyret raserede landet kyster. Den ødelagde alt, den mødte på sin vej, og efterlod kun knuste huse og døde mennesker.

Andromedas far, kongen af Etiopien var rædselsslagen og desperat ved tanken om, hvad Cetus ville gøre ved hans land. Kongen faldt på knæ og råbte:

"Gode Zeus. Hjælp mig!"

"Hvad er der i vejen min gode konge," svarede Zeus ham kort efter.

"Poseidon vil slippe Cetus løs på mit lands kyster," sagde kongen med rædsel i stemmen. "Hvad skal jeg arme konge, dog gøre. Bare fordi min kone pralede en lille bitte smule af vores smukke datter."

"Uha," svarede Zeus og kløede sig i håret. "Poseidon er noget øm over sine nymfer. Han synes selv, at de er de skønneste i verden. Jeg tror, at du må ofre Andromeda. Poseidon er en hidsigprop, og når han først er gal, så skal der meget til at formilde ham."

"Ofre Andromeda," hulkede kongen. "Det kan jeg da ikke!"

"Som du vil," sagde Zeus. "Du bad om mit råd, og nu har du fået det. Resten bestemmer du selv." Og væk var han.

Kongen fortalte sin kone om Zeus' råd. Efter en lang og søvnløs nat besluttede de sig for at gøre, som Zeus havde rådet dem til. De måtte ofre Andromeda til Cetus og håbe, at det ville formilde Poseidon, så Etiopien ville blive skånet.

Derfor stod Andromeda nu hjælpeløs og lænket til en klippe i havet, mens hun ulykkelig ventede på Cetus.

Perseus blev rørt af den skønne Andromedas historie. Forelsket blev han også. Derfor svor han, at han ville dræbe uhyret, når det kom.

Kort efter kunne de se Cetus nærme sig i det fjerne. "Åh, nej," nu kommer det," græd Andromeda og lukkede sine øjne. Hun kunne ikke holde ud at se det fæle dyr nærme sig.

"Tapre helt! Red mig," råbte hun desperat.

Perseus havde taget Hades hjelm på og var blevet usynlig. Han ventede i stilhed på, det rette øjeblik. Da Cetus var lige ud for klippen og åbnede sin mund for at æde Andromeda, stak Perseus hånden ned i sin sæk, hvor han trak Medusas fæle hoved op. Med hovedet i den ene hånd og sværdet i den anden, sprang han frem mod Cetus. Da monsteret så ind i Medusas grumme ansigt, stivnede det fuldkommen. Perseus hævede sit sværd og med et hårdt slag, huggede han hovedet af det. Derefter skyndte han sig at putte Medusa hoved tilbage i sækken, inden han tog usynlighedshjelm af og befriede Andromeda.

"Hvad skete der?" spurgte Andromeda, der havde haft lukkede øjne under hele kampen.

"Cetus er død, skønne Andromeda," sagde Perseus og fortsatte: "Gift dig med mig og tag med til mit hjem."

Det ville Andromeda hjertens gerne, og sammen fløj de fra klippen til kongen og dronningen af Etiopiens slot. Her fortalte de, at Cetus var død og hele landet befriet fra monsterets hærgen. Derefter bad Perseus kongen om lov til at gifte sig med hans datter.

Hvad der skete bagefter

Perseus fik lov til at gifte sig med Andromeda og tage hende med hjem, hvor øens konge blev noget overrasket over at se Perseus i live.

Nogle år efter ville Perseus mor, Danae, gerne hjem til sin fødeby Argos. Både Perseus og Andromeda rejste med hende, men da det ikke var sikkert for dem at være i Argos, holdt de sig skjult for kongen i lang tid.

Men så en dag, da Perseus deltog i en sportskonkurrence, kastede han en diskos så langt og så hårdt, at den ved et uheld ramte kongen af Argos. Perseus' bedstefar var dræbt på stedet. Dræbt at sit barnebarn. Så selvom kongen af Argos, havde gjort alt for at undgå, at Pythias profeti gik i opfyldelse, skete det alligevel.

Forlægget til teksten er fra hjemmesiden www.greeka.com/greece-myths/perseus-andromeda, men meget er ændret, og noget er tilføjet